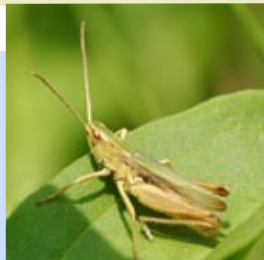

Er loopt een wekker af in de berm

Heb je wel eens (in een warm vakantieland) op een warme zomermiddag een ommetje gemaakt door het plaatselijke groen? Bij voorkeur door een weiland of berm? Dan weet je vast nog wel wat je toen hoorde: een en al getjirp, geknor en gezoem van insecten.

Het krrrt, krrrrt, krrrt... is hierbij natuurlijk geen klein onderdeel van het insectenorkest. En ik zou uiteraard mijzelf niet zijn geweest als ik niet (veilig vanachter de camera) eens had gekeken wie er hier nu zo aan het krrt-krrrt-krrrten is?

Het enige dat je hoeft te doen is zo'n tjirpende berm inlopen: nog voor je een voet neerzet, springen er zeker 3 springertjes verschrikt een andere grasspriet in. Hebbes! Door weg te springen verraden deze kleintjes zich: je hebt ze zo gevonden. Als je een dapper exemplaar treft, dan kijkt die, nog geen 3 cm groot, maar bijna veilig vanachter z'n grassstengel, van echt heel dichtbij naar jou.

Maar hoe dapper die kleintjes soms zijn, blijkt pas als je een paar meter verderop opeens een wekker in de berm hoort afgaan. Het lijkt wel de turbo-stand van je kleine springertje. En je vraagt je af: zou 3x het lawaai ook 3x zo'n groot beest opleveren? Er op af! Maar dat is nou jammer: Zodra je dichtbij komt breekt een zwijgen aan. En er springt ook niets weg? Het blijkt in de praktijk stukken lastiger die grote wekker (die weer afgaat als je op veilige afstand bent) in het vizier te krijgen dan zo'n klein opdondertje. Helemaal als hij/zij stil is. Want dit is een erg groene, onopvallende wekker, die eerder zachtjes (weg-)loopt dan wegspringt. Daarbij is het beest ook nog eens groter dan gedacht, en mag je niet dichtbij komen. Vindt-ie eng. (Ik ook.)

Groet,
Adriana